

Мейсі співає з любов'ю

Джеза Лорен А. Баелло
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася на Філіппінах.

“Я сумую за дідусем, — Мейсі сказала своїй бабусі. — Відколи він потрапив у лікарню, я хочу допомогти йому. Але я не знаю як”.

Мейсі пересувала їжу по своїй тарілці. Це був її улюблений сніданок — рис, яйця і сосиски. Але вона була надто засмученою, щоб їсти.

Бабуся обійняла Мейсі за плечі. “Я розумію. Іноді ми почуваємося безпорадними, коли людина, яку ми любимо, переживає труднощі. Але пам'ятай, є дві людини, які люблять нас більше, ніж ми можемо уявити”.

“Хто?” — спитала Мейсі.

“Небесний Батько та Ісус Христос, — сказала бабуся. — Якщо ми маємо віру в Них, Вони спрямовують нас і дають сили”.

Мейсі слухала, і її серце сповнювалося надією. Вона знала, що Небесний Батько та Ісус можуть допомогти дідусеві.

Того вечора Мейсі стала на коліна біля ліжка і заплющила очі.

“Небесний Батьку, будь ласка, наглядай за дідусем і допоможи йому видужати. Я люблю його, і Тебе люблю також. Будь ласка, допоможи мені знати, що я можу зробити для нього”.

Наступного ранку Мейсі розбудило сонце, яке світило крізь штори. У неї виникла ідея! Разом з дідусем вони любили співати пісні Початкового товариства і церковні гімни. Можливо, це його втішить!

Вона встала, помолилася, а потім запитала в бабусі, чи можна їй провідати дідуся. Невдовзі вони вже разом прямували до лікарні. Мейсі була щаслива, що нарешті знову побачить дідуся і сподівалася, що викличе в нього усмішку.

Коли Мейсі зайшла в палату, дідусь сидів на ліжку, а його ноги були вкриті ковдрою. Він виглядав

“Хоча ти маленька, — сказав дідусь, — у тебе велике серце, сповнене любові”.

стомленим. Проте коли він побачив Мейсі, його обличчя засвітилося радістю. Вона підбігла до нього і ніжно обійняла.

“Доброго ранку, дідусю!”

“Що привело тебе сюди, моя маленька *ланг-ланг* Мейсі?”

Ланг-ланг означало “любов”. Дідусь дуже любив так називати Мейсі.

“Я хочу заспівати тобі”, — сказала вона. Вона сіла біля нього на ліжку й відкрила збірник пісень. “Я Божее дитя, і з неба я зійшов...” — вона почала співати.

Очі дідуся наповнилися сльозами вдячності. Він приєднався до неї, і вони почали співати разом.

“...Оселю й батьківську любов я на землі знайшов”*.

Їхні голоси наповнили маленьку лікарняну палату. Невдовзі до них приєдналася і бабуся.

ІЛЮСТРАЦІЇ КРИСАННІ СЕРАФІН

* Збірник дитячих пісень, с. 2.